

והיא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בנג זה כו'. וא"ת והא שמאל פסיק כר"ש דאמר גגין רשות אחד הן צפ' כל גגות (שירויזין פ' טז, א). וי"ל דהכל להוליך מנג לבית קאמר¹ וא"ת א"כ אמאי נקט מנג זה חצירו אפי' מנג של עצמו לא יקלטו להוליך לביתו² לפי שגגו נפרץ לגג של חצירו שהוא אסור לו וי"ל דשמואל סבר התם דאפי' במחילות שאינן ניכרות אמרינן גוד אסוק מחילות בבית למעלה ומותר לטלטל מנג³ לבית⁴ ומיהו אן כרב ק"ל דמגרינן מחילות ניכרות ומיהו ליטנא דכשם שדירין חלוקין למטה כו' משמע דמנג לגג קאמר שמהם שמואל נמי נקט מלימיה כולי עלמא לרצן מנג לגג לר"ש מנג לבית וא"ת מאי קמ"ל שמואל מתני' היא צריס פ' כל גגות (סס דף פט.) וי"ל קמ"ל אפילו קליטת גשמים שלא נחו בנגו של חצירו ואפי' דיריין חלוקין למר לבית ליה ולמר לבית ליה (והכי הוה מצי לאיתי מתי' אלל דיתחא ליה לאיתי מילתא דשמואל יט):

מוסף רש"י

כתב לשרם מלכות שאינה הוגנת. וספ"י שיהי רצון למנות לנבלי ישראל, או לשם מלכות אחרת, כגון לשם מלך רומי ומלך קרי לה שאינה הוגנת משום אסון לה לא ככב ולא לשון דכתיב (עובדיא) כו' בוי אתה מאד (יבמות צא.). תצא מלך ומוח. אם יטעם בלחמו גט ובלה. ואלה למנות. ואפילו מה שזמנה ואלה מחייב. (יבמות פו.). ואלא בלאות. ואפי' שוקק נגדים מסי לה לא מילא. (יבמות פו.). ויהי ממוז מזה ומוז. אם ילדה משם ממזר גמור ואם שוב החזירה לראשון ולדה לו רוי ממזר מדרבנן. (סו.).

מכאן שיר' לעמוד הגא כול עיריות שאמרו צורדיהן ומורתי. לשוב כלל חלה יבוס. כגון ט"ו שנים, הלכו הצרות האלו ונשארו. לוקו ומלמלא הערה אלונית, ועוד שהחוקק לרבה ליבוס למפרע, דערוה אלונית אינה סותרת לרבה, דליונית מקם טעות הוא ולאו אשמו היא כגון מזה עולה חוקק ליבוס כדמין (יבמות ב.) וכו' שמה או שמשלו או שנמלא ליונית לריונין מותרות. מלא הריה מזה ומזה (יבמות צא.). וכלבוס צורה ונשארה לארדה שפטרנה ביטוס חכמה, ונמצאה זו שהיתה אלונית. ואין בילתה פירוש נראה דלמחר לשם פירט ללונית שאינה יולדת. תצא לרבה מזה שיקט לו ומיכתה, ורי עקבה היא דעביד וכו' לחיין כגון יניה לשון מוסר בימות כלשת לשם מוסר (סו צא.). כתב משה בן לאיש שחבר לאשה. שהעבד טמן שכן הגט והאשה חתמה שוכר לבנות חתובה מן צעלה והמת לו השובע, שם לא היה נומת לו שם לא יפרט לה חתובה (סו.). ותננה לו לוח. בסבורה ורי לקבל על גמיר צעלה וקבלה שוכר היא נמנה לו גט (סו.). כי ותיבתי בשילי. שילי והתי קממות סן (סו.) (סו.).

פסקי ר"ד

מתני' בש"א פוטרי אדם את אשתו בגט ישן ובי"ה אוסרין איהו גז ישן כל

והוא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בנג זה כו'. וא"ת והא שמאל פסיק כר"ש דאמר גגין רשות אחד הן צפ' כל גגות (שירויזין פ' טז, א). וי"ל דהכל להוליך מנג לבית קאמר¹ וא"ת א"כ אמאי נקט מנג זה חצירו אפי' מנג של עצמו לא יקלטו להוליך לביתו² לפי שגגו נפרץ לגג של חצירו שהוא אסור לו וי"ל דשמואל סבר התם דאפי' במחילות שאינן ניכרות אמרינן גוד אסוק מחילות בבית למעלה ומותר לטלטל מנג³ לבית⁴ ומיהו אן כרב ק"ל דמגרינן מחילות ניכרות ומיהו ליטנא דכשם שדירין חלוקין למטה כו' משמע דמנג לגג קאמר שמהם שמואל נמי נקט מלימיה כולי עלמא לרצן מנג לגג לר"ש מנג לבית וא"ת מאי קמ"ל שמואל מתני' היא צריס פ' כל גגות (סס דף פט.) וי"ל קמ"ל אפילו קליטת גשמים שלא נחו בנגו של חצירו ואפי' דיריין חלוקין למר לבית ליה ולמר לבית ליה (והכי הוה מצי לאיתי מתי' אלל דיתחא ליה לאיתי מילתא דשמואל יט):

דקנסוה דמפ' ביצמות (סא): דלויצעי לה אקרריה לגיטא: והולד ממזר מזה ומזה. אם החזירה לראשון וילדה לו בן זה ממזר מדרבנן וביצמות (פט): אמרינן דאסור בממורת הולדה וכשר זה המורה: מטמאין לה. אם כהנים הם: נפסלת מן ההנהגה. דזונה היא דתתם זונה היינו אשת איש שמונה תחת צעלה לאחרים דהיינו נפקת צרל: בת

ואם דאמר רב יהודה לא יעמוד אדם על גגו ויקלטו מי גשמים. הלפין על גגו של חצירו דהוי מולא מרשות לרשות אם לא עיריבו שאפי' שאינם דרים על הגגות שיך נמי זהו איסור חילוק רשות: גיטין מ"ו. דחלוקת רשותו גגין כרשותו בבית כרשותו: אכל בשני. מילי

והוא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בנג זה ויקלטו מי גשמים ומגו של אדרם שכשם שדיריין חלוקין מלמטה כך דיריין חלוקין מלמעלה הני מילי לענין שבת אבל לענין גט משום קפידא הוא וכו' והאי לא קפדי אינשי⁶ אמר אביי בשתי חצרות זו לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימיות וזרקו לה כיון שהגיע לאויר מחיצות החיצונה הרי זו מגורשת מאי מעמא פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מיגמרה מה שאין בן בקופות שתי קופות זו בתוך זו פנימית שלה וחיצונה שלו וזרקו לה אפילו הגיע לאויר פנימית אינה מגורשת מאי מעמא דהא לא נח: וכו' נח מאי הוי⁷ כליו של לוקח ברשות מוכר הוא הכא במאי עסקינן בקופה שאין לה שוליים: מתני' א"כ ב"ש אומרים פוטרי אדם אשתו בגט ישן ובית הלל יאוסרין ואיהו גט ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה: גמ' במאי קמיפלגי ב"ש סברי לא אמרינן גורה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה וב"ה סברי אמרי' גורה⁸ שמא יאמרו גיטה קודם לבנה א"ר אבא אבא שמואל אם נישאת לא תצא וא"ר א"ר אבא אמר שמואל⁹ ואם נתגרשה תינשא לכתחלה: מתני' א"כ כתב לשום מלכות ושא"ה הוגנת לשום מלכות מדי לשום מלכות ויון לבנין לחורבן הבית¹⁰ היה במזרח וכתב במערב¹¹ במערב וכתב במזרח תצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה אם נטלה מזה ומזה תחזיר והולד ממזר מזה ומזה ולא זה וזה מטמאין לה ולא זה וזה זכאין לא במצאתה ולא במעשהה ודיה ולא בהפרת דריה היתה בת ישראל נפסלת מן הכהונה בת

דקנסוה דמפ' ביצמות (סא): דלויצעי לה אקרריה לגיטא: והולד ממזר מזה ומזה. אם החזירה לראשון וילדה לו בן זה ממזר מדרבנן וביצמות (פט): אמרינן דאסור בממורת הולדה וכשר זה המורה: מטמאין לה. אם כהנים הם: נפסלת מן ההנהגה. דזונה היא דתתם זונה היינו אשת איש שמונה תחת צעלה לאחרים דהיינו נפקת צרל: בת

ואם דאמר רב יהודה לא יעמוד אדם על גגו ויקלטו מי גשמים. הלפין על גגו של חצירו דהוי מולא מרשות לרשות אם לא עיריבו שאפי' שאינם דרים על הגגות שיך נמי זהו איסור חילוק רשות: גיטין מ"ו. דחלוקת רשותו גגין כרשותו בבית כרשותו: אכל בשני. מילי

והוא דאמר רב יהודה אמר שמואל לא יעמוד אדם בנג זה ויקלטו מי גשמים ומגו של אדרם שכשם שדיריין חלוקין מלמטה כך דיריין חלוקין מלמעלה הני מילי לענין שבת אבל לענין גט משום קפידא הוא וכו' והאי לא קפדי אינשי⁶ אמר אביי בשתי חצרות זו לפנים מזו פנימית שלה וחיצונה שלו ומחיצות החיצונות עודפות על הפנימיות וזרקו לה כיון שהגיע לאויר מחיצות החיצונה הרי זו מגורשת מאי מעמא פנימית גופה במחיצות החיצונה קא מיגמרה מה שאין בן בקופות שתי קופות זו בתוך זו פנימית שלה וחיצונה שלו וזרקו לה אפילו הגיע לאויר פנימית אינה מגורשת מאי מעמא דהא לא נח: וכו' נח מאי הוי⁷ כליו של לוקח ברשות מוכר הוא הכא במאי עסקינן בקופה שאין לה שוליים: מתני' א"כ ב"ש אומרים פוטרי אדם אשתו בגט ישן ובית הלל יאוסרין ואיהו גט ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו לה: גמ' במאי קמיפלגי ב"ש סברי לא אמרינן גורה שמא יאמרו גיטה קודם לבנה וב"ה סברי אמרי' גורה⁸ שמא יאמרו גיטה קודם לבנה א"ר אבא אבא שמואל אם נישאת לא תצא וא"ר א"ר אבא אמר שמואל⁹ ואם נתגרשה תינשא לכתחלה: מתני' א"כ כתב לשום מלכות ושא"ה הוגנת לשום מלכות מדי לשום מלכות ויון לבנין לחורבן הבית¹⁰ היה במזרח וכתב במערב¹¹ במערב וכתב במזרח תצא מזה ומזה וצריכה גט מזה ומזה ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות לא על זה ולא על זה אם נטלה מזה ומזה תחזיר והולד ממזר מזה ומזה ולא זה וזה מטמאין לה ולא זה וזה זכאין לא במצאתה ולא במעשהה ודיה ולא בהפרת דריה היתה בת ישראל נפסלת מן הכהונה בת

